

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2014

495/2014

Laki

valmisteverotuslain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 27 päivänä kesäkuuta 2014

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valmisteverotuslain (182/2010) 5 §:n 2 kohta, 28 §:n 4 momentti, 31 ja 32 §, 55 §:n 2 momentti, 58 §:n 1 momentti ja 72 §, sellaisina kuin niistä ovat 31 § osaksi laissa 964/2012 ja 32 § laissa 964/2012, sekä lisätään lakiin uusi 20 a ja 47 a—47 e § sekä 55 §:ään uusi 3 momentti ja 83 §:ään uusi 6 momentti seuraavasti:

5 §

Maantieteelliset määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

2) *kolmannella alueella* Kanariansaaria, Ahvenanmaan maakuntaa, Kanaalisaaria, Helgolandin saarta, Büsingenin aluetta, Ceutaa, Melillaa, Livignoa, Campione d'Italiaa, Luganojärven Italialle kuuluvia vesialueita ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa ja 355 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja Ranskan alueita;

3 luku

Verottomuus

20 a §

Merkintä verottomuudesta

Jos valmisteveron alainen tuote myydään verotta, myyjän on tehtävä verottomuudesta

ja verottomuuden perusteesta verolajeittain merkintä laskuun tai vastaavaan tositteeseen.

28 §

Vakuudet

Tulli määrää vakuuden suuruuden. Vakuuden suuruutta harkittaessa tulee ottaa huomioon luvan hakijan luotettavuus, toiminnan laajuus ja kannattavuus sekä hakijan vakavaraisuus, maksuvalmius ja muut taloudelliset edellytykset vastata veroista. Lisäksi harkinnassa tulee ottaa huomioon hakijan aikaisempi taloudellinen toiminta ja käyttämä maksutapa sekä hakijan riski joutua maksukyvyttömäksi tulevaisuudessa. Tulli voi muuttaa vakuuden määrää, jos se on tarpeen, luvanhaltijan toiminnassa tapahtuneiden muutosten vuoksi.

31 §

Veroilmoituksen antaminen

Verokausi-ilmoittajan on annettava Tullille

veroilmoitus kultakin verokaudelta viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 18 päivänä.

Muun kuin 1 momentissa tarkoitetun verovelvollisen on annettava Tullille veroilmoitus neljän arkipäivän kuluessa siitä, kun tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt, tämä päivä mukaan luettuna. Arkipäiväksi ei katsota arklauantaita. Neljän arkipäivän ilmoitusaikaa ei sovelleta, jos tarkastuksessa tai muutoin havaitaan, että tuotteet on tuotu maahan tai vastaanotettu noudattamatta tämän lain verotusta ja valvontaa koskevia säännöksiä.

Tulli voi perustellusta syystä määrätä verovelvollisen antamaan veroilmoituksen muuna kuin 1 tai 2 momentissa säädettyä ajankohdana tai antamaan yhteisen veroilmoituksen kahdesta tai useammasta verottomasta varastosta. Tulli voi perustellusta syystä myös määrätä tietyn verovelvollisen verokaudeksi pidemmän ajanjakson kuin mitä 6 §:n 17 kohdassa säädetään, kuitenkin enintään kalenterivuoden.

Veroilmoituksessa on annettava veron oikeamääräisyyden toteamiseksi tarvittavat tiedot sekä tuoteryhmittäin tiedot verottomista toimituksista. Valtuutetun varastonpitäjän on annettava veroilmoitus erikseen jokaisesta verottomasta varastosta.

Veroilmoitus katsotaan annetuksi silloin kun se on saapunut Tullille. Saapumisaikakohdasta säädetään sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä ja hallintolain (434/2003) 18 §:ssä.

32 §

Veroilmoituksen antamistapa

Verokausi-ilmoittajan on annettava veroilmoitus sähköisesti (*sähköinen veroilmoitus*). Tulli voi hyväksyä ilmoituksen antamisen paperilomakkeella.

Muu verovelvollinen kuin verokausi-ilmoittaja voi antaa veroilmoituksen Tullin vahvistamalla paperilomakkeella tai sähköisesti.

Sähköinen veroilmoitus on varmennettava vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista annetun lain

(617/2009) 5 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tai muulla hyväksyttävällä tavalla. Verovelvollisen on allekirjoitettava paperilomakkeella annettu veroilmoitus.

Sen estämättä, mitä 1 ja 3 momentissa säädetään, Tulli voi määrätä, koska sähköinen veroilmoitusmenettely otetaan käyttöön, poikkeuksista sähköisen veroilmoituksen käyttöön ja siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja mitä varmenne- tai tunnistemenettelyä käyttäen sähköinen veroilmoitus voidaan antaa.

47 a §

Kuittaus

Tulli voi kuitata tämän tai muun valmisteveroa koskevan lain nojalla maksettavan palautuksen määräaikana maksamatta jätetyn tulli-, vero- tai muun laskun sekä sen viivästyseuraamuksien ja lykkäyskoron suorituksiksi. Kuittaus voidaan toimittaa sellaisen erääntyneen velan suorituksiksi, josta tai jonka osasta palautuksen saaja on verovelvollinen tai muuten vastuussa.

Tulli ilmoittaa toimitetusta kuittauksesta verovelvolliselle tai muuten velasta vastuussa olevalle. Kuittausilmoitukseen on liitettävä muutoksenhakuosoitus.

47 b §

Kuittauksen esteet

Kuittausta ei toimiteta:

- 1) vanhentuneen velan suorituksiksi;
- 2) sellaisen velan tai sen osan suorituksiksi, jonka täytäntöönpano on keskeytetty tai kielletty.

Kuittaukseen ei käytetä:

- 1) erehdyksessä liikaa suoritettua tullia, veroa tai maksua;
- 2) palautusta, jota vastaavat varat on suoritettu jako-osuutena verovelvollisen konkursipesästä.

Palautuksen saajan konkurssi ja palautuksen ulosmittaus eivät estä kuittauksen toimitamista. Tullin on ilmoitettava ulosottomiehellä perittävänä olevan saatavan kuittauksesta viipymättä ulosottomiehelle.

47 c §

Kuittauspäivä

Valmisteveron kuittauspäivä on se päivä, jona palautuspäätös tehdään. Palautuskorko sekä viivästysseuraamukset lasketaan kuittauspäivään.

47 d §

Kuittausjärjestys

Jos palautuksen saajalla on useita erääntyneitä Tullin saatavia eikä palautus riitä niiden kaikkien suorituksiksi, palautus käytetään saatavien suorituksiksi tullilain 30 a §:ssä säädettyssä järjestyksessä.

Jos palautusta ei käytetä Tullin saatavien kuittaukseen, se voidaan käyttää palautuksen saajan muiden erääntyneiden ja maksamatta olevien valtion verojen, julkisoikeudellisten maksujen sekä niiden viivästysseuraamusten ja lykkäyskoron suorituksiksi, jos asianomainen viranomaisena on ennen palautuksen maksamista pyytänyt sitä kuittauksesta päättävältä viranomaiselta. Vastaavasti verovelvollisen toiselta viranomaiselta oleva kuittauskelpoinen palautus voidaan pyynnöstä käyttää Tullin saatavan suorituksiksi. Kuittaukseen sovelletaan tällöin, mitä 47 a—47 c §:ssä säädetään.

Jos palautettavaa määrää ei käytetä Suomen viranomaisten saatavien suorituksiksi, voidaan palautus käyttää vieraan valtion kanssa virka-avusta tulliasioissa tehdyn sopimuksen nojalla Suomessa perittävänä olevan ulkomaan tullin tai veron suorituksiksi.

47 e §

Tarkemmat määräykset kuittauksesta

Tulli voi antaa tarkempia määräyksiä kuittauksessa noudatettavasta menettelystä.

55 §

Vakuus valmisteveron alaisten tuotteiden siirroista

Tulli vahvistaa vakuuden määrän valtuute-

tun varastonpitäjän ja rekisteröidyn lähettäjän luvan myöntämisen yhteydessä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää 1 momentissa tarkoitettusta vakuudesta luopumisesta energiatuotteiden siirroissa väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vastavuoroisesti toisen jäsenvaltion kanssa.

58 §

Tuotteiden lähettäminen tietokoneistetun järjestelmän valvonnassa

Yhdenmukaistetun valmisteveron alaisten tuotteiden siirroissa on käytettävä tietokoneistettua järjestelmää. Näiden tuotteiden siirron katsotaan tapahtuvan väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vain, jos se tapahtuu 2 ja 3 momentin mukaisesti laadittua sähköistä hallinnollista asiakirjaa käyttäen. Sähköisen hallinnollisen asiakirjan käyttöä ei kuitenkaan edellytetä, jos tuotteita siirretään 66 §:ssä tarkoitettussa yksinkertaistetussa menettelyssä tai noudatetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinitilarekisterin, markkinoiden seurantaan liittyvien pakollisten ilmoitusten ja tiedonkeruun, tuotteiden kuljetuksen mukana seuraavien asiakirjojen sekä viinialalla pidettävien rekisterien osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 436/2009 säädettyjä vaatimuksia. Vastaanottajan on tällöin ilmoitettava vastaanottamistaan viinitoimituksista Tullille mainitussa asetuksessa edellytetyllä asiakirjalla tai viittaamalla kyseiseen asiakirjaan.

72 §

Yksityishenkilön tuomiset

Valmisteveroa ei kanneta toisessa jäsenvaltiossa kulutukseen luovutetuista tuotteista, jotka yksityishenkilö hankkii omaan käyttöönsä ja itse kuljettaa mukanaan Suomeen.

Arvioitaessa sitä, ovatko yksityishenkilön mukanaan Suomeen tuomat tuotteet katsottava tulevan hänen omaan käyttöönsä vai kaupalliseen tai muuhun elinkeinotarkoitukseen, huomioon otetaan tuotteiden haltijan kaupallinen asema ja hallussapidon syyt,

tuotteiden sijaintipaikka ja käytetty kuljetustapa, tuotteisiin liittyvät asiakirjat, tuotteiden luonne sekä tuotteiden määrä ja muut näihin verrattavat asiaan vaikuttavat seikat.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua arviointia suoritettaessa tuotteiden määrään katsotaan osoittavan, että tuotteet tulevat kaupalliseen tarkoitukseen, ellei yksityishenkilö saata todennäköiseksi, että tuotteet tulevat hänen omaan käyttöön, jos hän tuo mukanaan enemmän kuin:

- 1) 20 litraa välituotteita;
- 2) 90 litraa viinejä, joista enintään 60 litraa on kuohuviinejä;
- 3) 110 litraa olutta;
- 4) 10 litraa muita alkoholijuomia.

Jos yksityishenkilö hankkii tuotteita muutoin kuin 1 momentissa tarkoitetulla tavalla, hän on velvollinen suorittamaan tuotteista veron, jonka perusteesta ja määrästä säädetään asianomaisessa valmisteverolaissa. Yksityishenkilön on lisäksi noudatettava kaupalliseen tarkoitukseen toimitettavien tuotteiden verotusta ja valvontaa koskevia tämän lain säännöksiä.

Sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, yksityishenkilön, joka tuo mukanaan toisesta jäsenvaltiosta Suomeen moottoripolttoainetta omaan käyttöönsä, on suoritettava polttoaineesta nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994) tarkoitettua valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua, jos kysymys on:

1) moottoripolttoaineesta, joka tuodaan muulla tavalla kuin moottorikulkuneuvon tavanomaisessa polttoainesäiliössä;

2) moottoripolttoaineesta, jota tuodaan varasäiliössä enemmän kuin 10 litraa moottorikulkuneuvoa kohti; tai

3) lämmitykseen käytettävästä nestemäisestä polttoaineesta, jota tuodaan muulla tavalla kuin ammattimaisessa elinkeinotoiminnassa käytettävässä säiliöautossa.

Edellä 5 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa yksityishenkilön on saapuessaan Suomeen ilmoitettava verotettava polttoaine Tullille.

83 §

Valmisteveron palauttaminen tai peruuttaminen

— — — — —
 Jos tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa säädettyä vähennysoikeutta ei ole voitu käyttää täysimääräisenä vähennyksen tekemiselle säädettyssä määräajassa, verovelvollisella on oikeus hakemuksesta saada vähentämättä jäänyttä suoritettua veroa vastaava palautus. Palautusta on haettava Tullilta kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin oikeus vähennyksen tekemiseen syntyi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Naantalissa 27 päivänä kesäkuuta 2014

Tasavallan Presidentti
SAULI NIINISTÖ

Opetus- ja viestintäministeri *Krista Kiuru*